

Færøerne. Det var nemlig mig, der havde Ansvar for denne Udnævnelse, og jeg var ganske paa det rene med, at Dahl var den eneste, det var forsvarligt at udnævne paa dette Tidspunkt. Jeg kan betro den højtærede Justitsminister, at den Gang Præsten Evensen blev Provst efter Provst Petersens Død, var det min Tanke at udnævne Dahl, fordi jeg ansaa ham for at være nok saa dygtig som Evensen; men for Evensens Vedkommende var der personlige Forhold, som jeg syntes vejede saa stærkt til, at jeg mente, han burde udnævnes til Provst, og derfor gjorde jeg det. Og saa vidt jeg ved, tilhørte han, den Gang han blev udnævnt, Samband partiet. Ministeren ryster paa Hovedet, men jeg tror alligevel, jeg har Ret. Jeg ved, at han i sin Tid har tilhørt Selvstyrepartiet, men paa det Tidspunkt, da han blev Provst, sluttede han sig til Sambandspartiet.

En Undladelse af at udnævne Dahl til Provst vilde kun kunne forklares ud fra politiske Hensyn, ud fra dette, at han som Selvstyremand ikke maatte blive Provst. Men den højtærede Justitsminister vil dog vel ikke forlange, at jeg her skulde lade et politisk Hensyn overveje alle de stærke saglige Hensyn, som for mig blev de afgørende.

Den højtærede Justitsminister sagde, at jeg overfor dette høje Ting ved en tidligere Finanslovbehandling havde anført en ukendt Præst til Forsvar for, at jeg havde udnævnt Pastor Dahl. Jeg fik, da denne Provstenudnævnelse havde fundet Sted, adskillige Tilkendegivelser af Glæde over Udnævnelsen; unge studerende Færinger her ned var overordentlig glade over, at denne Udnævnelse havde fundet Sted, og iblandt de Vidnesbyrd, jeg modtog, om, at jeg ikke havde taget fejl, var et, der kom fra en ung Præst hernede, som er født oppe paa Færøerne, som taler flydende Færøsk, og som her i København samler en færøsk Menighed om færøsk Gudstjeneste. Og hans Navn kan jeg meget godt nævne, det er Gudmund Bruun, nu Sognepræst i Svallerup. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse nu til Slutning oplæse, hvad denne Mand siger om Provst Dahl. Han siger: „Færøernes nye Provst, Jacob Dahl, er født i Vaag paa Suderø 1878. Efter først at have taget Lærereksamen ved Thorshavns Lærerskole blev han Student 1899 og lagde under sit Studium overordentlig Flid og Interesse for Dagen. Efter i 1905 at være blevet Kandidat virkede han nogen Tid som Lærer ved Karise Højskole, hvorpaa han i 1907 blev Lærer ved Realskolen og Seminariet i

Thorshavn. Som Lærer virkede han en Del for Selvstyrepartiets Politik; men da han i 1912 var udnævnt til Sognepræst for Sydstrømø Præstegæld, trak han sig ud af al politisk Virksomhed for ikke derved at skade sin Præstegerning. Kun fortsatte han det Arbejde, han alt havde begyndt, for Bevarelsen af det færøske Sprog, i hvilket han i 1908 udgav en fortrinlig Formlære. Dog har hans Arbejde de senere Aar i særlig Grad været rettet paa at gøre det færøske Sprog mere brugbart til kirkelig Forkyndelse. Han har saaledes i sit Blad: „Kristeligt Ungdomsblad for Færøerne“ givet en ypperlig Oversættelse af Salmerne i det gamle Testamente, som vidner ikke blot om sproglig Dygtighed, men ogsaa om stor poetisk Begavelse. Ogsaa hans Oversættelse af Kirkeaarets Højmesseevangelier er et solidt og grundigt Arbejde. For Salmedigtningen har han virket ved Oversættelse af en Del af den danske og islandske Salmebogs bedste Salmer, foruden at han selv har forfattet enkelte gode og lodige Salmer, og desuden har han sammen med Højskoleforstander Simun av Skarði udarbejdet et Forslag til et færøsk Salmebogsstillæg, som for Tiden er nedsendt til Bedømmelse af de kirkelige Myndigheder her. Som det da vil ses, har hans Interesse og Arbejde for „Selvstyre“ hidtil gaaet ud paa at skaffe Skoleundervisningen i Færøsk bedre Kaar og at skaffe Modersmaalet den Ret ved Gudstjenesten, som paa Papiret er givet det ved kongelig Resolution af 13. Decbr. 1912, men som det i Praksis aldrig har faaet, fordi de nødvendige Hjælpemidler har manglet. Det er givet, at han ikke som Provst vil kunne holde sig udenfor Døgnets Strid, men hans modne og besindige Personlighed er Borgen for, at han ikke vil gaa med til politisk uforsvarlige Handlinger. Som Prædikant er han solid og dygtig, og uden at være bundes af noget udpræget kirkeligt Parti staar han med Forstaaelse overfor ethvert maalbevidst kirkeligt Arbejde, hvad der har sin Betydning nu, da „Indre Mission“ vil til at fortsætte det ved Aarhundredets Begyndelse grundlagte Arbejde paa Øerne. Enhver, der med Sorg har set, hvorledes Selvstyrebevægelsen hidtil har gaaet i et alt andet end kirkeligt Spor, maa med Glæde se hans Kamp for Modersmaalet, da den maaske kan gøre sit til, at ikke store Dele af Færøernes Befolkning om nogle Aartier staar fremmede overfor Folkekirken. Paa Grund af de stærke politiske Brydninger paa Færøerne for Tiden vil naturligvis han som enhver anden partibunden Mand blive mødt med